Туди, де чулись танців звуки,
Ми йшли, узявшися за руки,
Вночі: то був розпусти дім.

Там розгорялися й скандали,
А Штравса не що інше грали
Як "Treues Liebes Herz", мов грім.

Подібні часом до гротесків
І фантастичних арабесків
На шторах тіні там росли.

Дивились ми на танців зміни
Під звуки горна й віоліни,
Так листя б вітер гнав з імли.

Немов на дроті автомати,
Тряслись там силуетів шати,
Повільно зводячи кадриль.

То, начебто іспанські гранди,
Встрявали всі до сарабанди,
І сміх лунав, як гомін хвиль.

А часом привид в їхнім рої
Клонився до ляльки заводної,
Щоб спів розлунювати свій.

Та ще страшна маріонетка
Виходила, і сигаретка
Ти пасувала, мов живій.

Тоді сказав я наостанці
До милої: "То мертві в танці
Кружляють, ти не заздри їм!"

Вона ж на голос віоліни
Переступила темні сіни:
Любов зайшла в розпусти дім.

І враз притихли крики й свисти,
Урвали танець танцюристи,
Змилила скрипка у грача.

А шляхом, виникнувши в далях,
Брела зоря в ясних сандалях,
Як перелякане дівча.